

פורים

האות "ף" בעל הניסים בפורים

כידוע בכל ברכת המזון ובכל תפילת שמונה עשרה בכל השנה לא רשומה האות ף כלל, (למעט ביהי רצון לחולים ורפואת הגוף, וכן ביהיו לרצון תרדוף נפשי - שאין זה מהתפילה עצמה אלא בתוספות), והסיבה היא כיון שלא רוצים להזכיר חרון אף בתפילה ובברכת המזון, וא"כ נשאלת השאלה מדוע דווקא בפורים בעל הניסים שהוא חלק מהתפילה כן נכתבה האות ף "טף" ונשים ביום אחד?

הגמ' ביומא דף כ. אומרת "אמר רמי בר חמא: השטן, בגמטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי. תלת מאה ושיתין וארבעה יומי, אית ליה רשותא לאסטוני. ביומא דכיפורי - לית ליה רשותא לאסטוני" (תרגום: "השטן" בגימטריה 364. 364 = ימים בשנה (מתוך 365 ימים בשנה) יש לשטן רשות לקטרג. ביום הכיפורים אין לשטן רשות לקטרג).

ונשאלת השאלה הרי יום הכיפורים הוא כ פורים, וממילא ודאי שביום הכיפורים השטן לא שולט, וא"כ מדוע דווקא בפורים מזכירים את האות ף גם בשמונה עשרה וגם בברכת המזון?

שמעתי מהמגיד מישרים הרב בנימין קובלסקי שליט"א שתירץ, שאין הכי נמי השטן שולט 364 ימים בשנה חוץ מיום הכיפורים שאז הוא לא שולט כלל, ורק שפורים נעשה כידוע בשני ימים שונים שהרי בזמן שחוגגים פורים במוקפים אזי בפרזים אין פורים, ובזמן שבפרזים יש פורים אין במוקפים, וממילא לא שייך לומר שבאותו יום הוא לא שולט בכלל, אלא בזמן פורים במוקפין הוא שולט בפרזים ובזמן הפרזים הוא שולט במוקפין, וממילא בשני הימים הוא שולט, רק ההבדל הוא איפה, ולפי זה מובן מדוע אומרים דווקא בפורים ף כיוון שבאותו מקום שאומרים על הניסים באותו זמן זה פורים ובכל מקרה השטן לא שולט, אז אפשר לומר כמה שרוצים ף.